

Redeșteptarea, marea noastră nevoie

În acest studiu vom analiza apelul lui Dumnezeu către Biserica Laodiceea. În cartea Apocalipsa găsim 7 scrisori către cele 7 Biserici din acel timp. Mesajul era pentru acele Biserici, dar fără îndoială aceste scrisori sunt de asemenea și epistole profetice care descriu starea bisericii de-a lungul istoriei.

Biserica Laodiceea simbolizează ultima perioadă a istoriei, adică a bisericii zilelor noastre. Mesajul ei este actual, pentru că descrie nu numai situația Bisericii dar și unicul remediu pentru starea de incropeală în care se afla.

Să începem să citim Apocalips 3,14-15:

*„ 14 Îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu:
15 „Știi faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!”*

Este interesantă maniera cu care se adresează Dumnezeu Bisericii Laodiceea, folosind 3 titluri, „Amin”, „Matorul credincios și adevărat” și „începutul zidirii lui Dumnezeu”. Primele două titluri, exprimă certitudine, „amin” adică așa a fost spus, nu există cale de întoarcere. Al doilea titlu „martorul credincios și adevărat”, de asemenea exprimă certitudine. Există matori falși în care nu se poate avea încredere, dar Isus este Martorul adevărat, credincios, pentru că ceea ce zice se împlineste, niciodată să nu te îndoiești, Cuvântul său este vesnic. Numeri 23,19 spune:

„¹⁹Dumnezeu nu este un om ca să mintă, Nici un fiu al omului, ca să-I pară rău. Ce a spus, oare nu va face? Ce a făgăduit oare, nu va împlini?”

Aici se vede că Isus este martorul credincios în care se poate avea încredere, aceasta exprimă certitudine.

Al treilea titlu pe care Isus îl folosește în mesajul către Laodiceea este elocvent, cuprinde o făgăduință, El este începutul zidirii lui Dumnezeu, în sensul de sursă a creației, începând cu El și de la El, nimic din ceea ce există nu ar exista fără El. Dacă El a fost capabil să creeze cerurile și pământul atunci când nimic nu exista, crezi că nu ar fi de asemenea capabil să ofere o nouă viață unei biserici care este pe moarte, cum este Biserica Laodiceea? Cu alte cuvinte acesta este un mesaj de speranță, nu există caz pierdut pentru Isus. Pavel afirmă în 2 Corinteni 5,17:

„ Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”

Aceasta este o făgăduință de renovare, de viață nouă, chiar mai mult decât atât, să refacă totul, să facă totul nou ca la început. Impresionantă făgăduință! Și cine face această făgăduință? Cel ce este Amin, Martorul credincios, Creatorul tuturor lucrurilor, Isus. Este atât de interesant!

În a doua parte a studiului vom studia Apocalipsa 13,15-16:

„15 „Știi faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!”

16 Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.”

Problema Laodiceei nu era indiferența spirituală, pentru că nu se poate spune că trăia în păcat sau că nu participa la închinare. Eu cred că sabatele lor îi gasea cu bisericile pline cântând, implicându-se în serviciile cultice, dar nu cu toată inima, iar mesajul lui Isus pentru această stare de fapt este dur.

Totuși eu nu pot să mă gândesc la Laodiceea din acel timp și nici chiar la Biserica de astăzi, ci eu trebuie să mă concentrez asupra experienței MELE personale. Până la ce punct secularismul lumii acesteia m-a afectat? Secularistul nu neagă pe Dumnezeu, el este un bun membru al bisericii, numai că prioritățile sale nu coincid cu cele ale lui Dumnezeu ci cu cele a acestei lumi. Biserica pentru el, este o specie de club religios la care se asista și se participa, dar care nu afectează de nici un fel viața. Omul se adaptează, se obișnuiește dar moare încetul cu încetul. Tot ce vine de la Dumnezeu nu mai vibrează în viața sa, pentru că există alte interese mai importante pentru el.

În timp ce pregătesc aceste comentarii eu mă întreb cu seriozitate: cât de mult mă aseman cu Laodiceea? Ce se întâmplă cu mine? Sunt mulțumit cu viața spirituală pe care traiesc, sau este necesar ca Dumnezeu să facă ceva special în viața mea? Autorul cărții Evrei în 11,7-11 spune ceva care este foarte semnificativ:

„⁷Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl?

⁸Dar dacă sunteți scutiți de pedeapsă, de care toți au parte, sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii.

⁹Și apoi, dacă părinții noștri trupești ne-au pedepsit, și tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor, și să trăim?

¹⁰Căci ei în adevăr ne pedepseau pentru puține zile, cum credeau ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui.

¹¹Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei, roada dătătoare de pace a neprihănirii.”

Expresia „*roada dătătoare de pace a neprihănirii*” arată că pomul a fost vindecat, ramura frântă a fost legată din nou la trunchi iar seva de viață inunda din nou dând roade bune și frumoase. Dar întrebarea la care trebuie să răspundem este: trebuie să trecem prin experiența disciplinei pentru a putea trăi o viață nouă? Isus spune: „am să te vărs din gura mea”. Care este soluția? Osea 6,1 spune:

„Veniți, să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilile.”

Acestea sunt întrebările la care trebuie să răspundem. Ceea ce este și mai rău, este faptul că Laodiceea era total inconstientă de situația ei. Ea gândea că totul este în regulă. Iată ce spune în versetul 17:

„Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol,”

Cât de interesante sunt adjectivele folosite aici „nenorocit”, „sărac”, „orb” și „gol”. Dintre acestea cea mai impresionantă este orbirea, parte tristă a experienței laodiceene. Există orbi care nu vad pentru că nu au ochi, dar de asemenea există orbi care nu vad pentru că nu vor să vadă. Aceștia din urmă sunt într-o situație fără soluție, iremediabilă, pentru că nu au constienta realității. Totuși știu numai ei nu știu. Când se vorbește de o temă cum este cea de astăzi primul lucru pe care ei îl fac este să se uite la celelalte persoane, la

conducatori, dar nu la ei. Eu ma intreb, pot fi eu unul dintre acesti orbi? Ma pot opri inaintea oglinzii Duhului si sa ma vad chiar asa cum sunt in realitate?

Fecioarele neintelepte sunt un bun exemplu cu privire la pericolul caderii in rutina. Aceste fecioare nu erau rele in ele inele, au avut chiar un moment in care erau pregatite sa intampine mirele, dar din pacate timpul le-a mancat, consumat credinta, iar in viata crestina, rugaciunea de ieri nu te ajuta astazi, studiul Scripturii de ieri te-a ajutat ieri dar nu te ajuta si astazi. Viata crestina trebuie sa fie constanta si in permanenta supraveghere, dar aceasta nu era cazul Laodiceei, cum de asemenea nu poate sa fie cazul nostru, si ce e mai rau e ca este posibil nici sa nu ne dam seama pentru ca suntem orbi spiritual.

Care este remediul divin pentru rau din noi? Aceasta este partea a patra a studiului. Sa urmarim urmatoarele texte din Apocalipsa 3,18-19:

„ 18 te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.

19 Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, dar, și pocăiește-te!”

Prietene, pocainta implica doua lucruri: recunoasterea pacatului, durere pentru pacat si indepartarea imediata de la rau. Acest tip de pocainta, este un dar al Duhului Sfant, nimeni nu se pocaieste pentru ca asa vrea, Duhul este cel care genereaza aceasta pocainta, partea omului este sa vina la Isus asa cum este, aurul credintei, haina neprihanirii si colirul pentru ochi le da Isus. Dar de ce spune aici „cumpara de la Mine aur”? A cumpara inseamna a da ceva pentru altceva, in general bani. Dar in cazul hainelor, aurului si colirului oferit de Isus , tu nu trebuie sa il platesti cu bani ci cu vointa, trebuie sa simti necesitate, sa doresti, sa aspiri, Duhul nu poate sa ti le ofere cu forta , de aceea in urmatoarea parte, vom vede importanta deschiderii inimii lui Isus.

Invitatiea blanda a lui Isus o gasim in versetul 20, aceasta este partea a cincea a studiului nostru:

„Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.”

Dumnezeu este Creatorul nostru si are toata puterea asupra cerurilor si asupra pamantului. In realitate el nu are nevoie de permisul nimanui pentru a intra in inima ta, El este stapanul absolut, dar El l-a creat pe om liber si intotdeauna va respecta aceasta libertate. El bate la usa dar aceasta se deschide pe dinauntru, El nu poate sa o impinga, tocmai de aceea El spune „cumpara de la Mine aur”, partea pe care omul o pune in aceasta tranzactie nu sunt banii ci este VOINTA, vointa trebuie sa fie lasata in slujba lui Dumnezeu. Nu este suficient a spune DORESC, ci este necesar a cauta pe Dumnezeu prin rugaciune, studiul zilnic al Bibliei si a maturisirii. Multa lume poate sa spuna, „atunci sunt pierdut, pentru ca nu mai am placere sa ma rog si nici sa studiez Biblia, nu mai am vointa.” Nu este adevarat, cu siguranta ca o ai, si aceasta se vede ca la ora 5 dimineata intr-o zi de iarna te trezesti chiar daca nu vrei, pentru ca trebuie sa mergi la munca. Deci vointa ai, numai ca o folosesti numai unde vrei, si crezi de exemplu ca munca este importanta si asa este. Aceasta are o importanta pamanteasca, dar fara indoiala atunci cand vorbim despre lucrurile spirituale cum este rugaciunea si studiul Bibliei, in dreptul acestora gandesti ca nu ai vointa.

O bunul meu prieten, deschide usa lui Isus. Nu este vorba de o figura de stil, nu este o fraza poetica, nu este ceva teoretic sau romantic ci este realitatea cea mai dura, o realitate care necesita sacrificii. Una este sa duci un buchet de flori la prietena ta si alta este sa te trezesti la 3 dimineata si ma mergi kilometri inregi pentru a-i aduce medicamente. Ambele atitudini sunt necesare, nu te poti bloca numai in vraja florilor ci trebuie sa iti dedici viata sacrificiului pentru celalalt.

Prietenul meu Domnul Hristos este dornic de o relatie autentica cu tine, o relatie apropiata, calda si plina de Duhul Sau. El este chiar la usa inimii tale dorind sa impartaseasca cu tine bucuria mantuirii. El doreste sa cineze cu tine prin studiul Scripturii si in binecuvantarea comuniunii prin rugaciune. El ofera vietii tale nu numai forma ci si puterea creatoare, capabila sa schimbe si sa modeleze inima ta. El doreste ca bucuria cerului sa iti inunde fiinta cu belsug de binecuvantari ceresti.

Bunul Dumnezeu sa te binecuvanteze.